

ת"פ 19250/02/13 - מדינת ישראל נגד מ. ס.

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 19250-02-13
04 מאי 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ. ס.

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מחוות דעת הממונה עולה כי בשל מצבו הבריאותי של הנאשם הסובל מסכיזופרניה פרנואידית לא נמצא כשיר להשמה בעבודות שירות. בנסיבות אלה, אין צורך בדחיה נוספת והטיעונים לעונש יתקיימו עתה.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, שבכך שב- 8.2.13 בשעה 06:10, בעת שהיה נתון בהשפעת משקה אלכוהולי ששתה, תפס את מולאו טמסגן, בכך שמשך בחולצתו וגרר אותו ובהמשך הפילו ארצה, רכן מעליו, בעט בו, וחיבט בפניו. באותו מועד נמצא מחזיק בכיס מכנסיו סכין שלא כדין.

הנאשם יליד '81, ועברו נקי ולכן סוכם כי ידחה לקבלת תסקיר ואם ישתף פעולה עם שירות המבחן ויתברר שיש נזקקות טיפולית ולכן השתלב בהליך טיפולי, תסתפק התביעה בתקופה בה היה עצור יחד עם רכיבים הרתעתיים.

נתקבל תסקיר ממנו עלה כי הנאשם בן 32, רווק, יליד אתיופיה, עלה ארצה בשנת '91, מוכר כנעה מסיבה נפשית ואובחן כסובל מסכיזופרניה פרנואידיית ומטופלת תרופתי. בטרם מעצרו עבד באופן חלקי בירקניה. הנאשם השלים 12 שנות לימוד ויש לו תעודת בגרות. בשנת 2001 גויס לצה"ל אך כעבור שנתיים וחצי ארע אירוע פסיכוטי ולכן שוחרר. מאז מתקשה להשתלב במסגרות תעסוקה, הוא מתקשה להתמיד. הנאשם זכאי לקצבת נכות מהמל"ל בסך של 2500 ₪. הוא לא מכיר במסגרות טיפוליות כאמצעי להסתייע בו לצורך השיקום. הוא החל לשתות אלכוהול בגיל 19, אך שולל התנהגות אלימה בהשפעת אלכוהול. הוא טוען שמאז האירוע נמנע מלצרוך אלכוהול. שירות המבחן סבורים כי מדובר בצריכה לרעה על רקע העדר פתרון שיקומי. הנאשם הסכים לפנות למרכז לטיפול בתחלואה כפולה "מאור" מחשש לעונש, אולם בשיחה הביע התנגדות להשתלב במסגרת מרכז יום והמשיך לשלול בעית אלכוהול. בשל העדר מוטיבציה נמצא לא מתאים ולא בשל לטיפול./הנאשם מטופל במרכז לבריאות הנפש ונמצא במעקב פסיכיאטרי ונטל טיפול תרופתי. הומלץ לחדש קשר עם מסגרת שיקום. עובדת סוציאלית בעמותת אנוש ציינה כי היה מטופל בעבר בשירות לדיור מוגן. אולם, בשל חוסר סבלנות ומעורבות מוגברת מצד אמו הביעו חוסר שביעות רצון מהטיפול בו ולכן, ההליך הופסק. לדבריו, שתה אלכוהול בערב לפני האירוע וגם המתלונן היה שתוי והציק לו ולכן התפתח ביניהם ויכוח, במהלכו הפעיל הנאשם אלימות כלפי המתלונן. הוא לקח אחריות אך התקשה לגלות אמפטיה למתלונן ואף נטה להשליך האחריות עליו. הם התרשמו שהוא מטשטש את חומרת המעשה והשלכות וכי בשל דלות הוא מתקשה לבחון באופן מעמיק את המניע למעשה.

בשל העדר מוטיבציה להשתלב במסגרת טיפולית, למרות שהופנה למרכז לתחלואה כפולה, עולה רמות סיכון להישנות מעורבות בפלילים בעתיד ולכן שירות המבחן נמנעו מהמלצה טיפולית או עונשית.

התביעה עותרת למאסר בהתאם למתחם העונשי שנקבע למי שנושא סכין בנסיבות אלה, בעוד הסניגורית מבקשת להסתפק בתקופת המעצר של 3.5, הן בשל מצבו הנפשי הקשה והן משום שלאחר שהשתחרר ממעצר היה נתון בתנאי מעצר בית כשנה ולא נרשמו הפרות.

באשר למתחם העונשי הראוי למי שנושא סכין מבלי לעשות בו שימוש:

לאחרונה, בשל ריבוי מקרים של שימוש קשה ואף קטלני בסכינים אותם נושאים בני נוער חמומי מוח, בתי המשפט אכן מטילים עונשי מאסר, כך ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, מפי כב' השופט לוי, שם נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. במסגרת ברע"פ ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתנה, והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. ברם, ביהמ"ש רשאי לשקול

עמוד 2

שיקולי ענישה כלליים והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח הרשעה בעבירה של החזקת סכין, שעל הצורך להלחם בה נכתב רבות, כך גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבוך נ' מד"י**, מפי כב' השופט ג'ובראן. באותו עניין נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הברע"פ תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי, היה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5998/09 **יוסף שמאיב נגד מד"י**, נדון המבקש בגין עבירת איומים והחזקת סכין: הגיע למכולת כשבידו סכין באורך 50 ס"מ, עמו איים לרצוח אותו וכן גרם נזק למוצרים בחנות. בימ"ש שלום גזר דינו ל-15 חודשי מאסר בפועל, בית משפט מחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 8 חודשי מאסר בשל עברו הנקי וחלוף הזמן. בית משפט עליון קבע כי אין מקום להתערב והוסיף וציין כי העונש הולם וראוי לאור חומרת המעשים: **"מדובר במי שעשה שימוש בסכין ובאלימות...מעשים חמורים אלה מחייבים השתת עונש ראוי. בית המשפט המחוזי הלך כבר דרך משמעותית לקראת המבקש בהפחיתו מהעונש שנגזר עליו על ידי בימ"ש שלום, אף אם הקלה זו הייתה ראוי לאור העדרו של עבר פלילי משמעותי, הרי שאין כל מקום להוסיף ולהפחית מהעונש"**.

ברע"פ 4321/09 **סרגיי ליטבננקו נגד מד"י**, המבקש הועמד לדון בבימ"ש שלום בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תקיפה, איומים, החזקת סכין, וחבלה בזדון לרכב ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי, בימ"ש מחוזי קיבל הערעור ועונש מאסר הועמד על 9 חודשים, זאת למרות מדיניות הענישה המחמירה בעבירות אלימות ומשום שמדובר במאסר ראשון, בשל נסיבותיו האישיות, כולל מצבו הבריאותי והשפעת העונש על בני משפחתו וכן אירוע קשה שעברה בתו החורגת לאחר שהורשע. בימ"ש עליון, כב' השופט ג'ובראן דחה הבקשה והוסיף כי היה מקום לעונש מאסר בפועל למרות המלצת שרות המבחן, שהיא בגדר המלצה בלבד, בעוד בית המשפט צריך לאזן בין המלצת שרות המבחן לבין שיקולים אחרים העומדים בבסיס מטרת הענישה. בנסיבות אלה לא מצא להתערב, שכן ביהמ"ש המחוזי הקל בצורה משמעותית בשל נסיבותיו האישיות, אך קבע שהאלימות שגילה לא מאפשרת לפוטרו מעונש מאסר.

ברע"פ 5127/09 **דוד יפקח נגד מד"י**, מפי כב' השופט אדמונד לוי. באותו עניין המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבידו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי מ שחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

מהאמור עולה אם כן שהמתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין, על הגוף, בשונה מרכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל- 6 חודשים ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה מכך.

באשר למתחם העונשי בגין עבירה של תקיפה סתם, נע בין אי הרשעה למאסר על תנאי בהתאם לנסיבות התקיפה וככל שמדובר במספר מקרים או במי שלחובתו הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כן יש למצות את הדין ואף להטיל מאסר בפועל.

מהאמור אם כן עולה כי בנסיבות שבהן הנאשם תקף אחר מבלי לגרום חבלה ונשא סכין מבלי שעשה בו שימוש, ינוע המתחם העונשי בין חודשיים ל- 6 חודשים ויכול לשאת המאסר גם בעבודות שירות.

במקרה שבפני נתקבלה חוות דעת פסיכיאטרית במסגרת הדיון בבקשת המעצר, ממנה עלה שהוא כשיר ואחראי אולם לוקה בסכיזופרניה תוך שימוש לרעה באלכוהול וד"ר רזניק המליצה בהמשך טיפול פסיכיאטר בכל מסגרת בו ימצא. לא נטען כי לא משתף פעולה בטיפול בסכיזופרניה.

הנאשם עומד על כך שאינו שותה לשוכרה מאז האירוע. למותר לציין, כי לאור העובדה שנוטל תרופות פסיכיאטריות נאסר עליו לשתות אלכוהול. הנאשם אחראי להשפעה על האלכוהול יחד עם התרופות אולם ברור כי ללא הליך טפולי הוא יתקשה להפסיק, לאור העובדה שהוא שותה מגיל 19. מכאן כי נשקפת ממנו בהחלט מסוכנות וקיים חשש ממשי להישנות מקרה דומה בעתיד.

אולם, בשל מחלתו, לא נמצא כשיר לשאת מאסר בעבודות שירות וכבר בכך נפגע. הנאשם היה עצור לתקופה של 3.5 חודשים תקופה שהיא בהחלט בתחום המתחם הראוי בגין העבירות בהן הורשע ולכן לא מצאתי כל הצדקה להוסיף מאסר נוסף למרות העדר שיתוף פעולה. מאידך גיסא, יוטל עליו עונש מרתיע ממשי ויוטל עליו פיצוי למתלונן.

בהתחשב במהות העבירה ונסיבותיה ולאחר שקילת האינטרס הציבורי מול נסיבותיו/ה האישיות של הנאשם/ת ועברו/ה, אני דנה את הנאשם/ת לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3.5 חודשים בניכוי התקופה שהיה עצור.
2. אני מטילה על הנאשם/ת 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של תקיפה.
3. אני מטילה על הנאשם/ת 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנה/ים והתנאי הוא שלא ת/יעבור עבירה של נשיאת סכין/אגרופן.
4. פיצוי למתלונן טמסגן מולאו בסך 1000 ₪.
הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 28.5.14.
אם לא ת/ישלם אחד מן התשלומים במועדם יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי ויגבה כקנס.
5. הנאשם/ת ת/יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירה/ות בהן הורשע במשך 3 שנה/ים מהיום.
אם לא ת/יחתום על ההתחייבות, ת/יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

צו

הסכין תושמד.

ניתנה והודעה היום ד' אייר תשע"ד, 04/05/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה